Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

7.7.2015 B8-0721/2015

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia przewodniczącego

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie obchodów rocznicy masakry w Srebrenicy
(2015/2747(RSP))

Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao
w imieniu grupy EFDD

B8-0721/2015

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie obchodów rocznicy masakry w Srebrenicy
(2015/2747(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie Srebrenicy[1],

– uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną z drugiej strony, podpisany w Luksemburgu 16 czerwca 2008 r. i ratyfikowany przez wszystkie państwa członkowskie,

– uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Bośni i Hercegowiny z dnia 16 marca 2015 r.,

– uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 827 (1993), 1551 (2004) i 1575 (2004),

– uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że w dniu 11 lipca 1995 r. miasto we wschodniej Bośni, Srebrenica, ogłoszone strefą bezpieczeństwa na mocy rezolucji nr 819 (1993) Rady Bezpieczeństwa ONZ, zostało opanowane przez siły pod dowództwem generała Ratko Mladicia wykonującego rozkazy ówczesnego prezydenta Republiki Serbskiej Radovana Karadżicia;

B. zważywszy, że w ciągu trwającej kilka dni rzezi po upadku Srebrenicy ponad 8 tys. muzułmańskich mężczyzn i chłopców, którzy szukali bezpieczeństwa na tym terenie chronionym przez Siły Ochronne ONZ (UNPROFOR), zostało bezwzględnie zamordowanych przez siły Serbów bośniackich dowodzone przez generała Mladicia i paramilitarne jednostki, w tym serbskie nieregularne oddziały policji; mając na uwadze, że prawie 30 tys. kobiet, dzieci i osób starszych przymusowo deportowano w ramach masowej kampanii czystek etnicznych, co sprawiło, że była to największa zbrodnia wojenna w Europie od końca drugiej wojny światowej,

C. mając na uwadze, że tragedia ta, uznana przez Międzynarodowy Trybunał Karny dla byłej Jugosławii (MTKJ) za akt ludobójstwa, miała miejsce w ogłoszonej przez ONZ strefie bezpieczeństwa, przez co stała się symbolem niezdolności wspólnoty międzynarodowej do interwencji w czasie konfliktu i ochrony ludności cywilnej,

D. mając na uwadze, że wielokrotnie naruszono konwencję genewską poprzez czyny popełnione przeciwko obywatelom Srebrenicy, takie jak deportacja tysięcy kobiet, dzieci i osób starszych oraz gwałty na wielkiej liczbie kobiet,

E. mając na uwadze, że pomimo ogromnych wysiłków poczynionych w celu odnalezienia i ekshumacji grobów zbiorowych i indywidualnych nadal nie odnaleziono i nie

[1] Dz.U. C 46 E z 24.2.2010, s. 111.

zidentyfikowano ciał prawie 1200 mężczyzn i chłopców ze Srebrenicy,

F. mając na uwadze, że w dniu 30 stycznia 2015 r. MTKJ utrzymał w mocy wyroki skazujące wydane w sprawie pięciu wysokiej rangi oficerów wojskowych będących bośniackimi Serbami za ich udział w tragedii, która wydarzyła się w Srebrenicy w 1995 r.; mając na uwadze, że jest to pierwszy ostateczny wyrok za ludobójstwo; mając na uwadze, że skazani oficerowie podlegali bezpośrednio byłemu dowódcy armii Ratko Mladiciowi, w którego sprawie toczy się postępowanie przed MTKJ,

G. mając na uwadze, że niedoskonałości mechanizmów decyzyjnych UE oraz brak realnej wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa również odegrały negatywną rolę podczas tamtych wydarzeń,

H. mając na uwadze, że nadanie formalnego charakteru dniowi pamięci jest najlepszym sposobem na oddanie hołdu ofiarom ludobójstwa oraz wysłanie czytelnego przekazu przyszłym pokoleniom,

1. upamiętnia i oddaje cześć wszystkim ofiarom okrucieństw popełnionych podczas wojen w byłej Jugosławii; kieruje wyrazy współczucia do rodzin ofiar i wyraża solidarność z tymi rodzinami;

2. podkreśla, że odpowiednio wczesne zapobieganie ludobójstwu i zbrodniom przeciwko ludzkości oraz skuteczne karanie za te czyny powinno należeć do głównych priorytetów UE;

3. wzywa Radę, Komisję i państwa członkowskie do uczynienia wszystkiego co w ich mocy, aby podobne akty bestialstwa nie powtórzyły się nigdy więcej w Europie;

4. podkreśla znaczenie polityki pojednania oraz ważną rolę autorytetów religijnych, mediów i systemów edukacyjnych w tym trudnym procesie;

5. przypomina o wadze utrzymania pokoju i stabilizacji w tym regionie i wierzy, że ściślejsza współpraca regionalna ma duże znaczenie;

6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Bośni i Hercegowiny i jej organom oraz rządom i parlamentom krajów Bałkanów Zachodnich.